

O. Josef: Musím farnost nejprve poznat, abych zjistil, co potřebuje

Otče Josefe, vítejte v naší farnosti. Sice jste se nám již představil při své první nedělní mši svaté, ale přesto, prosím, zopakujte, jak jste se stal knězem?

Obvykle na to odpovídám, že jsou dva hlavní důvody: Jednak jsem vždy toužil duchovně žít. Od šestnácti, sedmnácti let jsem jezdil pravidelně na duchovní obnovy. Když jsem dělal v bance, tak jsem jezdil tak jednou za měsíc až dva k bosým karmelitánům do Slaného na víkend, abych byl v tichu. Duchovní život pro mě byl a je důležitý. To je jeden rozměr.

A druhý rozměr: stále více jsem si uvědomoval, že je potřeba dělat něco užitečného, něco, co má smysl, něco, co pomůže druhým. Vnímám jsem, že to, co dělám v práci, to, že tam něco počítám a беру za to velké peníze, má jen minimální přínos pro lidstvo.

Takže toto byly dva vnitřní motivy, které ve mně byly. No a co se týče samotného rozhodnutí, tak jsem vždycky věděl, že knězem nechci být, protože jsem mimo jiné neuměl zpívat a protože jsem nebyl žádný velký řečník. A samozřejmě jsem vždycky chtěl založit rodinu – mít manželku, děti.

A pak prostě v těch šestadvaceti jsem najednou poznal, že mám být knězem. Šel jsem po ulici a najednou mě to napadlo. A od té doby to tak je a nikdy jsem toho nelitoval.

Když jste byl mladší, byl jste ve své farnosti aktivní?

Ministroval jsem od devíti let, pomáhal jsem také s kostelníčením. Nějakou dobu jsem vedl ministranty. Organizoval jsem také akce pro mládež, i pro děti.

Pocházíte ze Žďáru, do Prahy jste šel studovat matematiku a pak jste tam i zůstal.

V Praze jsem strávil celkem osm let, ale nikdy jsem si tam úplně nezvykl. Jako turista jsem měl a mám Prahu rád, ale na bydlení to není.

Otec Josef Novotný foto: archiv

Kam jste chodil v Praze do kostela?

Na začátku jsem se nechal inspirovat tím, že kdosi říkal, že obcházel všechny pražské hospody a že ve třetáku už je měl všechny obehité. Pro změnu jsem chtěl obehít všechny pražské kostely a vždycky tam být i na mši. Myslím, že jsem jich zvládl asi patnáct a pak mi nabídl u jezuitů, abych tam ministroval a chodil do spolča. Tím se jaksí zastavilo rozšiřování seznamu navštívených pražských kostelů.

Říkal jste, že jste jezdil k bosým karmelitánům. Proč jste se nestal knězem tam a nešel do řádu?

Ono je to tak: se salesiány jsem jezdil na tábory, ke karmelitánům jsem se jezdil zpovídat a duchovně obnovovat, u jezuitů jsem pracoval na vrátnici. I když ze všech řeholníků je mi nejbližší právě spiritualita bosých karmelitánů, vždycky jsem vnímal, že řeholní život není moje cesta.

...pokračování na str. 3

Slovo úvodem

Poslyšte tři letošní olympijské příběhy.

Příběh první: Běžkyně na 5000 m běží předposlední rozběh. Čtyři kola před cílem Novozélandka Nikky upadá v chumlu ostatních. Američanka Abbey přes ni přepadá, ale vstává a běží dál. Ohlédne se, Nikky leží. Bez ohledu na situaci se vrací a zvedá ji: Pojď, musíme to dokončit! Nikky vstává a rozbíhá se. Ale co to? Abbey neběží, drží se za koleno a nemůže dál. Vzájemně se tedy podpírají a kulhají k cíli. Nikdy předtím se neviděly. Nikki pak řekne novinářům: Občas si musíte pamatovat, že je důležitější zůstat dobrým člověkem než vyhrát závod.

Příběh druhý: Pětatřicetiletý trenér německých slalomářů Štefan Henze, také olympijský medailista, umírá v nemocnici po srážce jeho taxíku s jiným autem, na poranění mozku. Velká tragédie. Okamžitě přilétají nejbližší. Dávají souhlas, je to ohromně velkorysé gesto. Oni a Štefan tak zachraňují čtyři další lidské životy. Srdce, játra, obě ledviny.

Příběh třetí: Rakouští plavci Jördis a Felix přijímají v olympijské vesnici svátost biřmování. Uděluje ji se svolením biskupa Ria Joaa kaplan týmu, cisterciák Johannes. Proč? Právě dokončili přípravu a je krásné, že u toho mohou být další členové týmu.

Nevim, jak na tom byli účastníci tří popsaných příběhů s vírou. Dovolte mi přesto – možná nepřipadnou – otázku: Kdo z nich má právo na nebe? Jakou vstupenku ukážu já?

Věřoučná konstituce Druhého vatikánského koncilu o církvi, Lumen Gentium, říká v článku 16: Ti, kteří nepřijali evangelium, ale věří v Boha, jsou také napojeni na Boží lid. Především Židé, z jejichž národa se narodil Kristus podle těla, dále muslimové, kteří uznávají Stvořitele a mají víru Abrahámovu, a také ti, kdo ve stínu a obrazu hledají neznámého Boha. Půjde tedy o obětavost, velkodušnost, připravenost.

Budme tedy, milí, pohotově obětaví, i v zármutku velkodušní, a radostně připravení. Těším se, že se všichni sejdeme v nebi. A jestli ne, tak v Brněnce určitě.

o. Martin Holík

Stalo se

V den slavnosti svatých Petra a Pavla přijal v brněnské katedrále biskupské svěcení Mons.Pavel Konzbul.

~

V rámci Katolické charismatické konference v našem kostele 8. července přednášel P. Pavel Pola, OCD o sv. Terezii z Lisieux, učitelce důvěry.

~

P. Pavel Šenkyřík na svátek sv. Anny dovršil 40 let svého života. Na oslavu narozenin spojenou s loučením a vítáním nového velkomeziříčského kaplana byli prostřednictvím ohlášek pozváni všichni bývalí farníci. Účast byla hojná a atmosféra, dle přítomných, skvělá.

~

První srpnový týden proběhlo střídání administrátorů farnosti. Rozloučili jsme se s o. Tomášem a přivítali jsme o. Josefa, který tímto děkuje za pomoc s malováním i následným úklidem.

~

Pravidelný letní tábor pro mládež od 12 let, tentokrát s otcem Josefem, se uskutečnil od 22. do 26. 8. na faře v Lipůvce. Bližší informace přineseme v příštím čísle.

Rozloučení s o. Tomášem

Poslední předprázdninovou neděli se farnost loučila s odcházejícím P. Tomášem Koumalem. Dar v podobě cestovní celebrační sady předala Markéta Zuziaková s Karlem Kallabem ml., který při proslovu využil symboliku, kterou o. Tomáš použil ve svém prvním kázání, a to, že se vynasnaží řídit koráb farnosti správným směrem. „Občas jsme pluli klidnými vodami, občas rozbouřeným mořem, ale nikdy na lodi nechyběla dobrá nálada a spokojenost celé posádky. Víme, že jsme byli jako nová posádka pro novou loď, ale děkujeme za tu čest, že jsme pluli pod vedením skvělého kapitána. Do našich řad jste přijal mnoho nových členů. Dodal jste svátostem nový pohled. Stál jste při založení nových společenství a spolků v naší farnosti a Vaše kázání nám jsou stále inspirací a vedením na cestě blíže k Bohu,“ ocenil roční působení administrátora farnosti ministrant Karel Kallab. Mnozí z přítomných přikyvovali, někteří dokonce zaslzeli. „Nyní však koráb přistál a v přístavu se musíme rozloučit. Posádka vystoupí a nastoupí zcela nová. Kapitán však zůstane na palubě nabitý novými

Zástupci farnosti při mši sv. 26. června poděkovali za službu o. Tomáše Koumala.

foto: Karel Kallab

zkušenostmi a doufáme, že i krásnými zážitky z plavby. Jeho laskavé srdce otevřené každému člověku bude stále zářit jako maják a my zanedlouho nalodění na další loď vám přejeme požehnanou plavbu, spolehlivou posádku a v plachtách vítr Ducha svatého. Modlíme se za Vás a vyprošujeme Vám hojnost Božího požehnání, lásky, radosti, naděje a víry,“ završil děkovnou řeč Karel Kallab u příležitosti přesunu o. Koumala na Petrov, kde nahradil dosavadního duchovního správce P. Pavla Konzbula, který se v červnu stal pomocným biskupem brněnské diecéze. =jo=

Za papežem Františkem do Krakova

O světových dnech mládeže jsem poprvé slyšela až od kamarádek, které mě začaly přemlouvat, abych jela s nimi. Jelikož jsem v té době nevěděla o nikom, kdo by jel z naší farnosti (nakonec nás v Krakově od Augustina bylo asi šest), tak jsem se přidala právě k nim a jela s farností ve Slavkově. Vše pro nás odstartovalo ve středu 20. července mší svatou v brněnské katedrále, protože jsme se přihlásily i na diecézní předprogram, který jsme strávily v polském městě Dębica v Tarnowské diecézi, konkrétně ve farnosti Panny Marie Andělské. Všichni jsme byli ubytováni po dvou až třech u rodin, které se o nás po celou dobu úžasně staraly. Místní mládež spolu s řadovými sestrami pro nás připravily pestrý program. Dostali jsme od nich také spoustu dárků na památku, např. trička s jejich farním kostelem nebo hrníčky se společnou fotkou. V pondělí 25. července jsme se vydali přímo do Krakova. České centrum se nacházelo v obrovském areálu cisterciáckého kláštera. Hned po příjezdu k registraci ale nastaly zmatky a nakonec jsme s holkami skončily ve

sportovní hale, která byla úplně mimo mapu všech ubytování pro Čechy.

Dopolední české programy SDM zahrnovaly modlitbu s chválami, katechezi vybraného biskupa, mši svatou a spoustu skvěle nacvičených scének, které se týkaly tématu dne. Každou část programu navíc prokládala brněnská SBMka písničkami. Po obědě jsme už v menších skupinkách vyráželi na prohlídku města či na mezinárodní program, který nabízel koncerty, taneční vystoupení a poslední čtyři dny i setkání s papežem Františkem. Velmi se mi líbilo historické centrum města, které jsme celé prošli. Na každém kroku jsme potkávali poutníky z celého světa, např. z Tanzánie, Číny, Severní i Jižní Ameriky nebo Austrálie. Při pobytu v Krakově každý den přešlo a to nám přišly vhod pláštěnky, které jsme spolu s batohy dostali.

Jeden z největších zážitků pro mě byl, když jsem, mimo oficiální program, zahlédla Svatého otce v papamobilu, jak vyjížděl na hrad Wawel. Také večerní vigilie byla nádherná. Po západu slunce jsme všichni drželi zapálené svíce,

Setkání, sdílení a přátelství napříč kontinenty.

foto: autorka

poslouchali zpěv obrovského sboru a modlili se. Sobota byla jediným dnem, kdy za celý týden jako zázrakem nepršelo, a tak jsme si mohli užít i následně spaní pod širým nebem. Po celou dobu konání SDM panovala v Krakově úžasná nálada, což dokazuje i to, že, když kolabovala doprava a my strávili cestou na ubytování (v noci a dešti) víc jak dvakrát tolik času v přeplněných šalinách, tak jsme my, Italové a Francouzi zpívali písničky a povídali si až do ochraptění. Jsem moc ráda, že jsem jela, ale za tři roky do Panamy se nejspíše nepodívám.

Markéta Zuziaková

Co jste v roli kněze využil ze své původní profese?

I když se říká, že cokoliv kněz umí, tak ve farnosti využije, z pozice bankéře jsem nevyužil zatím nic. Byla nakolik specifická, že tam opravdu není téměř nic společného. Nicméně matematiku jsem využíval docela často. Doučoval jsem pravidelně více než 20 let a tedy i během svého kněžského působení. Díky tomu jsem také pronikl blíž k některým lidem.

Jaké máte plány s naší farností?

Plány nemám žádné. V podstatě jsem poprvé (nebo téměř poprvé) administrátorem, takže se budu učit, jak být dobrým duchovním správcem. Nejprve musím farnost poznat. A až ji dobře poznám, můžu přemýšlet nad tím, co farnost potřebuje a kam bych ji eventuálně mohl dovést.

Jste duchovním poradcem pro portál Signály.cz. Jaký je Váš vztah k médiím? Vidíte v nich nástroj pro evangelizaci?

K médiím mám pozitivní vztah, ale také jsem ostražitý a nepřeceňuji je. Stále dávám přednost spíše osobnímu styku před chatováním a podobně. Média jsou určitě důležitá, obzvláště pro mládež, protože ta na nich tráví velmi mnoho času. Takže pokud chce člověk oslovit mladé, tak by na těchto médiích měl být. Minimálně přes ně aspoň komunikovat. Ale chatuji nerad, raději se bavím s lidmi *face to face*, než *facebook to facebook*.

Jak obvykle trávíte prázdniny?

Dokud jsem byl spirituálem na Petrinu, tak záleželo na mě, co budu dělat, protože jsem tam neměl o prázdninách žádné povinnosti. Takže obvykle to bylo tak, že jsem tři týdny zaskakoval v nějaké farnosti za kolegy kněze, aby mohli mít dovolenou, potom jsem byl obvykle tři

týdny na táborech, případně ještě další navštěvoval. Poslední týden v srpnu už jsme měli přípravu na nový školní rok a první týden v červenci jsem obvykle jezdil po primicích. Teď když budu ve farnosti, zaskoky padají, protože na ně nebudu mít čas. Tábory mi doufám některé zůstanou, uvidíme podle situace.

Jak nejraději relaxujete?

Ono je to komplikovanější. Dokud jsem byl na Petrinu, tak jsem celkem pravidelně sportoval, ale to bylo vlastně v rámci mé pracovní činnosti spirituála. Ze sportu mám nejraději volejbal, fotbal a ping-pong. Asi do 13 let jsem též dělal judo – měl jsem oranžový pásek. Doma mám několik diplomů ve váhové kategorii do 30 kg.

Na filmy většinou nemám čas. Za poslední rok jsem shlédl možná čtyři, pět filmů. Spíše si čtu a mám rád i cestování. A samozřejmě pro krátkodobý relax využívám i internet. Podívám se tam na zprávy a podobně.

A kam cestujete?

Když jsem byl na Petrinu, měl jsem plán, že každou sobotu někam vyrazím. Za ty tři roky se mi to povedlo ale bohužel jen asi jednou. Ale na druhou stranu před rokem jsem byl na tři týdny v Patagonii, před třemi lety na dva týdny v Tanzanii – jinak po vlastech českých.

Jaká máte v České republice oblíbená místa?

Raději poznávám nová místa, než abych se vracel na ta stará. Říkám si, proč se vracet na místa, kde už jsem byl, když můžu poznat něco nového.

A v zahraničí?

V Evropě jsem hodně procestoval Itálii. Během tří let svých studií jsem navštívil

přibližně sto dvacet měst a míst po celé Itálii odzdola až nahoru. Myslím, že Itálii mám procestovanou líp, než Českou republiku.

Zmínil jste, že rád čtete. Jaké knihy jsou vaše oblíbené?

Se mnou je to tak, že jsem měl hodně času číst během civilní služby a potom v Teologickém konviktu. Během civilní služby jsem si v podstatě doplnil středoškolskou povinnou četbu, přečetl jsem asi sedmdesát knih, hodně klasiků. Ze světové literatury mám rád Dostojevského, Steinbecka, Orwella a další. Poslední dobou na krásnou literaturu tolik času nemám, spíš si vybírám odbornou, např. historickou literaturu nebo matematickou (populárně naučnou). Také jsem se svého času zabýval dějinami výtvarného umění. V poslední době času moc nemám, tak jsem zůstal jen u teologie.

Na jakou oblast teologie jste zaměřený?

Pro mne je nejzajímavější spirituální teologie a také církevní dějiny. Ne, že bych byl na to nějaký expert, ale tato oblast mi přijde poutavá.

Jakou máte rád barvu?

Oranžovou.

Náš rozhovor probíhá během stěhování a malování bytu. Prozradíte, jakou barvou malujete? Na bílo, nebo na oranžovo?

Na bílo. Bílá se dobře retušuje.

Co nás na Vás může překvapit?

Nepiji pivo. Za celý svůj život jsem vypil asi čtyři piva, všechny až po třicítce. Takže jsem takový divný Čech. Ostatní alkoholické nápoje mi nevadí.

A nemám rád jogurt.

Pijete rád kávu? Uvidíme vás někdy v nedělní farní kavárně?

Přestože jsem byl tři roky v Itálii, tak nejsem úplně kafař. Omezuji to tak na dvě až tři kávy týdně. (Dříve jsem pil tak dvě až tři kávy ročně.)

Ale do kavárny se určitě chystám, protože farní kavárnu považuji za skvělou věc. Jen doufám, že mi to povinnosti dovolí, protože – jak jsem pochopil – ve stejnou dobu probíhá na faře více akcí.

Otče, děkujeme Vám za Vás čas a trpělivost s otázkami. Ať se Vám ve farnosti u sv. Augustina líbí.

=mš,hk=

Jako první pocítil přítomnost nového správce farní byt – o. Josef jej s pomocí farníků důkladně vymaloval.

foto: hk

Farní diář

1. 9. Mše svatá na zahájení školního roku – 8.00 pro CMCZŠ, 9.30 pro CMGaSOŠPg
16. 9. Oslava výročí 20 let CMGaSOŠPg – 17.00 koncert Hradišťanu se školním sborem
17. 9. První výlet 1. dívčího skautského oddílu Aves. Pro nové zájemkyně sraz v 8:00 před kostelem.
17. 9. 10.00 Mše k výročí CMGaSOŠPg

Diecéze

V den slavnosti svatých Petra a Pavla 29. 6. 2016 přijal v brněnské katedrále biskupské svěcení Mons. Pavel Konzbul. Hlavním světitelem byl brněnský biskup Vojtěch Cikrle, spolusvětiteli olomoucký arcibiskup Mons. Jan Graubner a olomoucký pomocný biskup Josef Hrdlička. Mons. Pavla Konzbula jmenoval papež František pomocným biskupem brněnským a titulárním biskupem litomyšlským.

V pořadí třináctý diecézní brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle 20. srpna oslavil své sedmdesáté narozeniny. Naše farnost se připojuje ke gratulantům a vyprošuje hojnost Božího požehnání. pevné zdraví, sílu Ducha sv. a mnoho radosti ze své služby v církvi.

Biblický kurz po čtrnácté: Kniha žalmů a Markovo evangelium

Pastorační středisko brněnské diecéze nabízí letos na podzim další, již čtrnáctý, ročník Biblického kurzu. Jde o vzdělávání pro všechny vážné zájemce o Bibli, vhodné pro osobní poznání Božího slova i jako materiál pro ty, kdo vedou různá malá společenství a biblické hodiny.

Účast není vázána na absolvování předchozích ročníků.

Kurz se jako vždy uskuteční v Brně na Biskupském gymnáziu v období září–listopad 2016 v pěti večerních čtvrtěných setkáních se čtrnáctidenní periodicitou: 22. září, 6. a 20. října, 3. a 24. listopadu 2016 od 17.00 hodin.

Přihlášky, které jsou k vyzvednutí u duchovních správců farností, na recepci Biskupství brněnského Petrov 5, či ke stažení na www.pastorace.biskupstvi.cz, je třeba podat do 16. září 2016.

Skauti zvou: Přijď mezi nás!

V průběhu celých prázdnin se spousta dětí účastní různých táborů a to od příměstských až po ty mezinárodní. Náš oddíl také pořádal již zcela tradiční, nefalšovaný a výhradně skautský katolický chlapecký tábor. Vše se odehrálo na léty prověřené louce s partou dětí, která se v družinách setkávala po celý rok v klubovně na faře sv. Augustina. Byl to velmi zdařilý tábor, naplněný dobrodružstvím v přírodě, přátelskou atmosférou a spoustou pestrých zážitků a zkušeností. Ostatně víc vám může přiblížit, jeden z účastníků:

„Jako každý rok, tak i tento jsme se vydali na tábor na naší louku nedaleko Brzkova na Vysočině. Hned poté, co jsme přišli, jsme si museli postavit stany. Další den večer jsme se dozvěděli, že tématem tábora je král Artuš a hledání Svatého grálu. Po další dny jsme se připravovali na hledání Grálu, např. jsme si vyrobili zbraně a obstarali koně. Poté, co už jsme byli připraveni, začalo dlouhé hledání Svatého grálu. Den co den jsme se přibližovali k zjištění místa, kde je ukryt svatý Grál. Poté, co jsme zjistili umístění Svatého grálu, tak jsme se vydali na cestu k němu. Tato cesta byla dlouhá, a tak jsme museli přespat v lese. Bohužel v noci byla silná bouřka a my jsme museli putování přerušit a jít do tábora. Další den už v suchém oblečení jsme se vydali pro Svatý grál a ten jsme taky získali. To už pomalu byl konec tábora a my už jsme vyhlíželi rodiče, kteří si nás s pozitivními pocity odvezou domů.“

Po prázdninovém odpočinku na začátku školního roku pořádáme zahajovací výlet naší činnosti, na který si kluci z našeho oddílu mohou pozvat své kamarády do skautského života. Pokud jsi chlapec, který se nebojí přijmout tuto výzvu, nebo nějakého takového znáš, přidej se k nám a přijď! Bližší informace budou na našem webu 88oddil.cz nebo se ozvi přímo vůdci oddílu Václavu Chvílovi, tel. 775 586 600.

Dominik Vojta a Václav Chvíla

Táborový oheň se často zapíše do vzpomínek účastníků. foto: Dominik Vojta

Fotbalový zápas ministrantů s otci

Výsledek napínavého zápasu byl 4:1 ve prospěch ministrantů. foto: Karel Kallab